

[Bomholt.]

aabenlyse Tvangsforanstaltninger under Mottoet: Den størst mulige Tvang for det størst mulige Antal Mennesker! Hvis denne Lovgivning havde drejet sig om Banker og Aktieselskaber, vilde Venstre rimeligvis have talt skønne Ord om Friheden, nu drejer det sig om de arbejdsløse. En Kommune sætter Arbejde af en eller anden Art i Gang, og derefter skal denne Kommune i Henhold til Venstres Forslag være berettiget til at tvinge de unge til at deltage paa de givne Vilkaar. Det kan være et Stykke Jordarbejde, og man kan da tvinge en Snedker eller en Skrædder til at deltage i Arbejdet, og ser de sig ikke i Stand til at deltage i dette Arbejde, maa de melde sig fra; forlader de dette Arbejde, har Kommunalbestyrelsen en Tvangsparagraf at anvende, nemlig § 306 i Loven om offentlig Forsorg. Det hedder i denne Paragraf i Loven om offentlig Forsorg, at i Tilfælde, hvor en Person uden rimelig Aarsag nægter at tage Arbejde, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, kan man nægte vedkommende hans borgerlige Rettigheder, det vil sige, at den Hjælp, han faar udbetalt, skal opfattes som Fattighjælp. Men det, som § 306 tager Sigte paa, er det Arbejde, som vedrører den paagældendes Fag, og for hvilket der findes Tarifoverenskomst, indgaaet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Dette er et ganske andet Forhold end det, som det Lovforslag, vi her staar overfor, tager Sigte paa. Man kan ikke ved et Arbejde, hvor en Kommune maaske udbetaler et Par Kroner til de unge, tvinge Snedkere, Skræddere og Tømrere til at deltage i dette Arbejde og derefter, hvis de ikke vil gaa for de 2 Kr. om Dagen, overføre dem til Fattighjælp. Det vilde være en fuldstændig urimelig Foranstaltning, og det er en Foranstaltning, som ikke kan forsvares ud fra Loven om offentlig Forsorg.

Hvad de af Socialdemokratiet ønskede Ændringer angaar, er de i alt væsentligt indarbejdet i Flertalsforslaget. Der er kun et enkelt Punkt, hvor det ikke lykkedes os at finde Gehør i Udvalget. Vi havde stillet Forslag om en særlig Paragraf af omtrent følgende Ordlyd: „For saa vidt flere Kommuner eller Organisationer slutter sig sammen for at iværksætte en Beskæftigelsesforanstaltning af mere omfattende Karakter, og Foranstaltningen er knyttet til en til Formaalet særlig egnet Ejendom, til hvis Erhvervelse det paagældende Interessentskab ikke er i Stand til paa anden Maade at tilvejebringe de fornødne Midler, kan Socialministeren, naar særlige Omstændigheder maatte tale derfor, tilstaa et særligt

Tilskud til Udgifterne ved Erhvervelsen af det saaledes nødvendige Grundlag for Foranstaltningen.“ Der findes adskillige Herregaarde, der kunde overtages af en Kreds af Kommuner eller Institutioner, og det vilde saa ud fra vore Synspunkter være heldigt, om Staten kunde træde hjælpende til ved Starten, ved Indkøbet af en eller flere Herregaarde til Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltninger. Der er ikke Tale om at overføre Herregaarde til Statens Ejendom og Administration. Det er de paagældende Kommuner og Institutioner, der skulde overtage det økonomiske Ansvar, og Staten skulde kun være Hjælper paa et vist givet vanskeligt Tidspunkt. Dette Forslag har imidlertid ikke kunnet vinde Tilslutning fra Det konservative Folkeparti, ej heller fra Venstre, og vi har derfor ikke villet stille det som Ændringsforslag.

Det er min Opfattelse, at det Flertalsforslag, der nu foreligger, vil være velegnet for den nærmeste Fremtid. Det har vist sig, at Loven har faaet stigende Tilslutning fra mange Kommuner Landet over, og jeg vil formene, at saaledes som Loven nu affattes, vil dette Arbejde vokse i Betydning og Omfang.

Søren P. Larsen: Det Udvalgsarbejde, som har været foretaget vedrørende Forslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden, er jo, som Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Bomholt, har gjort Rede for, resulteret i, at et Flertal, bestaaende af Regeringspartierne og de Konservative, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med de Ændringer, som de er blevet enige om. Venstres Repræsentanter i Udvalget har ikke kunnet tiltræde den Affattelse, som Flertalspartierne har givet Lovforslaget, og stiller derfor Ændringsforslag til den gældende Lov under Nr. 2 i Udvalgets Betænkning.

Naar det ærede Medlem Hr. Bomholt nu taler om Partier, der søger at camouflere deres Stilling til dette Lovforslag — og jeg forstod, at i dette Tilfælde mente det ærede Medlem, at det særlig var Venstrepartiet, der havde Brug for noget, der kunde skjule de Bevægelser, som vi vilde foretage —, vil jeg sige: Nej, det har vi ikke, men vi er heller ikke i Stand til at svinge os op til den Patos, det ærede Medlem gav Udtryk for, naar han om det Resultat, som Socialdemokrater, Konservative og Radikale i Udvalget er blevet enige om, kunde sige, at der var vist en fælles national Vilje til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden.